

ΕΤΟΣ 54ον

10 Σεπτεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (2780)

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

«ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον»

Εἶναι σημαντικό γιὰ τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς νά γνωρίζει ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι αὐστηρός τιμωρός ἢ μόνον κριτής, ἀλλὰ κυρίως ὁ γεμάτος ἀγάπη σωτήρας τοῦ κόσμου. Εἶναι αὐτός πού προσφέρει τήν αἰώνια ζωή στόν ἄνθρωπο, βοηθώντας τον νά ὑπερβῆ τίς δεσμεύσεις τοῦ παρόντος χρόνου. Αὐτό εἶναι τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, πού ἐπιλέγεται κάθε χρόνο νά διαβά-
ζεται σήμερα, Κυριακή πρὶν ἀπό τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Κοσμική θεώρηση τοῦ χρόνου

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύσσεται καί συμπιέζεται μέσα στόν χρόνο καί στόν χώρο. Ὁ χρόνος ἀποτελεῖ τόν μετρητὴ ὄχι μόνο τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναπτύ-
ξεως, ἀλλὰ καί τῆς φθορᾶς καί τοῦ ἀφανισμοῦ. Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου μετριέται
μέ βάση τό μέρος τῆς πού δαπανήθηκε. Αὐτό ἄλλωστε προσδιορίζει καί τήν ἡλι-
κία του. Ὁ Μ. Βασίλειος ἴσως χαρακτηριστικά: «Χαιρόμαστε πού μεγαλύνουμε
καί προσθέτουμε χρόνια στήν ἡλικία μας, σάν κάτι νά κερδίζουμε. Καί θεω-
ροῦμε εὐχάριστο πράγμα, ὅταν κάποιος ἀπό παιδί γίνεται ἄνδρας καί ἀπό
ἄνδρας γέροντας. Λησμονοῦμε ὅμως ὅτι κάθε φορά χάνουμε ἀπό τή ζωή μας
τόσο, ὅσο ἀκριβῶς ζήσαμε· καί δέν ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι δαπανᾶται ἡ ζωή
μας, μοιλονότι τήν μετράμε πάντοτε μέ τό μέρος τῆς πού πέρασε καί ἔφυγε». Ἐπι-
πλέον στή σύγχρονη ἐποχή ὁ ἄνθρωπος βλέπει τόν χρόνο ἐχθρικά. Συχνά δέν
ξέρει πῶς νά ἀξιοποιήσει τόν χρόνο του καί θέλει νά τόν «σκοτώσει».

Ἀντικειμενοποίηση τοῦ χρόνου

Στήν καθημερινή ζωή ἴσως μέν ὅτι εἴμαστε θνητοί, ἀλλὰ ἐννοοῦμε τήν ἀλή-
θεια αὐτήν ἀπόρροια. Εὐκόλῃ δηλαδή συλλογιζόμαστε ὅτι πολλοί μπορεί νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. γ' 13-17)

«Ίνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

παύσουν νά υπάρχουν· αποφεύγουμε ὅμως νά σκεφθοῦμε ὅτι αὐτό θά συμβεῖ ὅπωςδήποτε καί σέ μᾶς. Ὁ χρόνος ἀφορᾷ τὸν κάθε ἀνθρώπο καί πρέπει νά θεωρεῖται προσωπικά. Ὁ χρόνος γιά ὅσους ἀνυπομονοῦν εἶναι βραδύς· γιά ὅσους φοβοῦνται εἶναι μακρὺς· γιά ὅσους ἀγαποῦν εἶναι εὐεργετικός. Ἡ προσωπική βίωσή του ἀποτρέπει τὴν ἀπάτη πού αὐτός δημιουργεῖ. Ἀπαηλασσομένοι ὅμως ὁ ἀνθρώπος ἀπό τὴν ἀπάτη αὐτή καί μὴν μπορώντας νά ὑπερνικήσει τὴν καταλυτικὴ δύναμη τοῦ χρόνου μπορεῖ νά ὀδηγηθεῖ εὐκόηλα στὴν ἀπόγνωση. Ἡ ἀπόγνωση πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴ φθορά τοῦ χρόνου δέν μπορεῖ νά νικηθεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Μέσα σέ αὐτὴ μεταμορφώνεται ὁ χρόνος· ἡ ἀπόγνωση μεταβάλλεται σέ ἐλπίδα.

Μεταμόρφωση τοῦ χρόνου

Ἡ μετοχὴ στὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἀποδεσμεύει τὸν πιστό ἀπὸ τὴν κοσμικὴ θεώρηση τοῦ χρόνου. Ὁλόκληρος ὁ χρόνος τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ εἶναι «καιρὸς» ἢ εὐκαιρία γιά τὴν καταξίωση τῶν θείων δωρεῶν. Ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου ἢ τοῦ καιροῦ αὐτοῦ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπώλεια πού μπορεῖ νά ἔχει ὁ πιστός. Ἔσ μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς δέν μετράει τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας. Τὰ ζυγίζει!

Ἀφιερώνοντας ὁ πιστὸς τὸν χρόνο τῆς ζωῆς του στὸν Θεό, γεμίζει μὲ τὴν παρουσία του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν φόβο τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου καί ἀντιμετωπίζει δημιουργικά τὴ ζωὴ του μέσα στὸν χρόνο. Καὶ ὅπως ὁ φυσικὸς θάνατος μετατρέπεται μέσα στό φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ σέ γέφυρα ζωῆς, ἔτσι καί χρόνος· μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μεταβάλλεται σέ παράγοντα πνευματικῆς προκοπῆς καί τελειώσεως.

Σημεῖο τῆς αἰωνιότητος

Ἡ δύναμη τοῦ πιστοῦ στηρίζεται στὴν προσδοκία τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, πού ὑπάρχει ἤδη στό παρόν καί τρέφει τὴ χριστιανικὴ ζωὴ. Τό παρελθόν καί τό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Κανείς δέν ἀνέβηκε εἰς τόν οὐρανόν, παρά ἐκεῖνος πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τό φίδι εἰς τήν ἔρημον, ἔτσι πρέπει νά ὑψωθῆ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε καθένas πού πιστεύει εἰς αὐτόν νά μὴ καθῆ, **ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον**. Διότι τόσον πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν του τόν μονογενῆ, διὰ νά μὴ καθῆ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Διότι δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του εἰς τόν κόσμον, διὰ νά καταδικάσῃ τόν κόσμον, ἀλλά διὰ νά σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μέληλλον, ἡ πίστη καὶ ἡ ἐλπίδα, ἡ ἐπίγεια Ἐκκλησία καὶ ἡ οὐράνια βασιλεία προσφέρονται στό παρόν μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ χριστιανός καλεῖται νά ζεῖ ἐξαγοραζόμενος τό σῆμα, ὅπου προσφέρεται ἡ σωτηρία, καὶ νά ἐπεκτείνεται πρὸς τό μέληλλον, ὅπου βρίσκεται ὁ τελικός του σκοπός. Τό μέληλλον δέν ἀναμένεται ἀπό τόν πιστό ὡς ἄγνωστο, ἀλλῆ ὡς φανέρωση καὶ ὀλοκλήρωση αὐτοῦ πού ὑπάρχει ἤδη στό παρόν. Ταυτόχρονα ὁμως τό μέληλλον εἶναι κάτι καινούργιο γιά τόν κόσμο. Εἶναι οἱ καινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ καινὴ γῆ, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ θεία δικαιοσύνη (Β' Πέτρ. 3,13).

Ἡ ὀρθὴ ἀντίληψη τοῦ χρόνου συμπίπτει μέ τήν ὀρθὴ βίωση τοῦ παρόντος. Καὶ ἡ ὀρθὴ βίωση τοῦ παρόντος βοηθεῖ τόν ἄνθρωπο νά προσεγγίσει τήν ἀλήθεια πού δέν χάνεται στόν χρόνο. Γι' αὐτό καὶ ἓνας σοφός εἶπε:

Βρὲς καιρό νά γελάσεις· τό γέλιο εἶναι ἡ μουσικὴ τῆς ψυχῆς.

Βρὲς καιρό νά στοχαστεῖς· ὁ στοχασμός εἶναι πηγὴ γαλήνης.

Βρὲς καιρό νά τρέξεις στόν δυστυχισμένο· ἡ συμπόνια εἶναι δρόμος εὐτυχίας.

Βρὲς καιρό νά διαβάσεις· ἡ μελέτη εἶναι πηγὴ σοφίας.

Βρὲς καιρό νά ἀναπαυτεῖς· ἡ ξεκούραση εἶναι πηγὴ ἀνεφοδιασμοῦ.

Βρὲς καιρό νά προσφέρεις· ἡ προσφορὰ εἶναι πηγὴ πλουτισμοῦ.

Βρὲς καιρό νά προσευχηθεῖς· ἡ προσευχὴ εἶναι δεξαμενὴ δυνάμεως.

Μέ τῇ σωστῇ ἀξιοποίησίν του τό παρόν εἶναι σημεῖο τῆς αἰωνιότητος. Εἶναι τό δῶρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στόν κάθε ἄνθρωπο.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

10 Σεπτεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Γ΄)
Μηνοδώρας, Μπτροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων († 305-311), Χρυσσοτόμου
Σμύρνης, Άμβροσίου Μοσχονοσίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ίκονίου,
Εύθυμίου Ζήλων καί τών σύν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατά τήν μικρασιατικήν
καταστροφὴν μαρτύρων (1922).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Σεπτεμβρίου, Μετά τήν Ὑψωσιν (Δ΄).

Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34 - θ΄ 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντική δραστηριότητα τοῦ Τομέα Ἐραποστολικοῦ καί Μορφωτικοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καί Νεότητος.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς ὅσο τό δυνατόν καλύτερης καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο τῆς Κατηχήσεως, σέ μιά ἐποχῆ ἔντονων θρησκευτικῶν ἀναζητήσεων, ζυμώσεων καί ιδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἔχει ὡς ἄμεσο στόχο νά βοηθήσει τήν ἑλληνική, ἀλλά καί γενικότερα τήν ὀρθόδοξη νεολαία, πού ζεῖ στήν πατρίδα μας, νά βρεῖ τήν αὐθεντικότητα καί τί γνησιότητα καί νά μεταδώσει σ΄ αὐτήν τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως μας.

Ὑπό τήν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καί Νεότητος λειτουργοῦν:

α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.

β. Σεμινάριο Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

γ. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.

Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348-344 (καθημερινά 8π.μ. – 2μ.μ. πλὴν Σαββάτου καί Κυριακῆς).

Τόν Ὀκτώβριο ΚΟΝΤΑ σας μέ

ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς α΄ Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm